

Fra rampete rocker til seriøs sykehusdirektør

Den nye direktøren ved NKS Olaviken er egentlig en gammel rocker. Og det var alle de kvinnelige studentene som gjorde at Frode Wikne valgte å gå på sykepleierskolen.

Fredagsgjesten

– Jeg håper ikke du lager et stort poeng ut av det, men det er en litt artig historie om hvordan jeg begynte på sykepleierstudiet forteller Frode Wikne, nyansatt sykehusdirektør ved NKS Olaviken alderspsykiatriske sykehus.

49 år gamle Frode Wikne sitter foran oss på kontoret sitt på Olaviken. De siste 14 dagene har vært travle for den nyansatte sykehusdirektøren. Det har vært mye å sette seg inn i, og mye av dagene har gått med til møtevirksomhet. Men tilbake til starten. Direktøren har pirret journalistens nysgjerrighet og vi vil høre mer.

– Du skjønner, jeg har alltid vært interessert i å jobbe med mennesker. Jeg søkte først på lærerskolen og jeg kom inn. Men jeg var usikker på om det var det jeg ville, sier han.

Frode Wikne er nemlig en gammel rocker fra 1970-tallet. Sammen med bandet Expender

herjet han både små og store steder rundt om i landet. Dette var på samme tid som Askøys lokale helter Allison, med Rolf Erik Veland i spissen, var på sitt største.

– Vi hadde et spilleoppdrag på sykepleierskolen. Der må det ha vært mellom 40 og 50 jenter, og kun én mann blant publikum. Da tenkte jeg på spøk at dette må være et fantastisk sted å studere. Dagen etter plukket jeg opp søknadskjemaet, sier Frode Wikne og ler.

Og det har han aldri angret på. For selv om det kanskje startet som en spøk, fant han fort ut at psykiatrien var et viktig emne som han ville vie karrieren til. Som utdannet psykiatrisk sykepleier har han hatt ulike lederstillinger i rusomsorgen.

Fra 1985 til 1995 jobbet Frode Wikne innen rus og psykiatri ved Bergensklinikken. De påfølgende 14 årene var han kommunalsjef for helse og sosiale tjenester i Meland kommune.

Nå har han overtatt direktørstolen på Olaviken etter Geir Viksund, som var 22 år i stillingen.

– Det har vært veldig spennende. Jeg har blitt godt mottatt av veldig mange flinke folk. Med 160 ansatte er Olaviken Askøys største private arbeidsplass, sier Wikne.

Olaviken alderspsykiatriske sykehus er et spesialisthelse-tjenestetilbud innen psykisk helsevern. Olaviken gir tilbud om utredning og behandling til mennesker med alderspsykiatriske lidelser og demenssykdommer.

– Kommunene etterspør lengre sykehjemsplasser for pasientene. Det håper vi å kunne tilby i Helse Vest regionen, sier Frode Wikne.

Olaviken driver også en egen post for pasienter med Huntingtons sykdom, med driftsavtale med Bergen Kommune.

– Olaviken har mye å tilby i dag, men vi kan få enda mer å

tilby på sikt. Jeg ønsker å drøfte med kommunen om hva slags planer de har for eldreomsorgen i fremtiden. Det er viktig at vi er på samme side og ikke planlegger

i ulike retninger. Det blir spennende å se hva vi får til fremover, sier Wikne.

Etter 15 år som ansatt i Meland kommune har han mye erfaring. Hovedfokuset hans nå er fortsatt å ha et godt samarbeid med Askøy og Bergen kommune.

– Jeg kommer fra en stilling med flere ansatte enn her, og et større budsjettansvar. Men det som er fint på Olaviken er at jeg kan konsentrere meg om ett fagfelt. Samtidig tar jeg også med meg kommunehodet inn i dette. Det er viktig å vite hvordan kommunene fungerer for å få til et best mulig samarbeid, sier han.

Den nye sykehusdirektøren vil også gjøre seg kjent med det indre liv på sykehuset.

– Akkurat nå prøver jeg å begynne så tidlig som mulig på jobb. Helst lenge før klokken åtte for å sette meg inn i alle tingene.

Mye av den første tiden har gått med til møter. Og han legger ikke skjul på at det har vært en hektisk tid.

– Det har vært travelt, men positivt travelt. Jeg liker å jobbe, og jeg har alltid jobbet mye. På sikt ønsker jeg å komme meg rundt på bygget og snakke med de ansatte og pasientene. Kanskje også ta på meg uniformen og ta en vakt på de forskjellige avdelingene, sier han.

Av Tom-Stian Karlsen
56 15 28 13 tom.stian@av-avis.no

– Heller enn de store revolusjonene må vi ha kontinuerlig bevegelse i organisasjonen, sier Frode Wikne, nyansatt direktør ved NKS Olaviken på Ask. Foto: Anne Jo Lexander

■ Jeg liker ikke telefoner. For all del, Graham Bell skal ha takk for nytteverdien, men utover det stopper min begeistring. Om det finnes noe sånt som telefonskrek, så har jeg det.

■ Fra åtte til fire er telefonen mitt viktigste hjelpemiddel, ved siden av datamaskinen – som jeg på ungdomsskolen sverget at jeg aldri skulle bli avhengig av. Jeg kunne ikke gjort min jobb uten telefonen, eller datamaskinen for den del. Men etter endt arbeidsdag, er jeg ferdig med å snakke i telefonen.

■ Jeg likte det bedre da hvermannen ikke hadde mobiltelefoner. Da slapp man at folk ringte i tide og utide – var man ikke hjemme så måtte man prøve igjen senere, eller neste dag, eller neste uke. Nå blir det forventet at man nærmest er tilgjengelig selv når man er på do.

Jeg avskyr den hersens mobiltelefonen

■ Jeg avskyr den hersens mobiltelefonen. Den ligger der ved siden av meg – i tiffelle noen skulle ringe – og minner meg om alle dem jeg skulle ha ringt.

■ Fordelen med telefonen, sånn privat, er at man kan holde kontakten med venner, familie og bekjente. Akkurat den biten er jeg, som dere sikkert har skjønnet, ikke noe særlig god på. Jeg ringer aldri.

■ Jeg oppdaget raskt én fordel med mobiltelefonen: SMS. Man kan sende korte tekstmeldinger når man har tid og mottakeren kan svare når det passer han eller henne. Jeg er god på tekstmeldinger. Problemet er at noen foretrekker den gode gamle telefonsamtalen.

■ Det hender at jeg manner meg opp, gjerne etter å ha gruet meg i dagevis, tar opp telefonen, slår nummeret og håper at vedkommende ikke svarer. Da har jeg i alle fall prøvd.

■ Problemet med telefoner er at samtalen blir så oppstykket og rare. Man prater til en stemme etter tur og orden, og det forventes at man skal snakke like fortrolig som om vedkommende satt ved siden av deg. Som en tiltalt i retten, uten forsvarer, sitter man der og risikerer å bli dømt – uten å vite om det. Fordi man ikke oppfattet ansiktsuttrykket, mimikken eller ventet lenge nok på svar fra den andre. Denne ordningen fungerer til en viss grad greit når man likevel ikke kjenner personen, i jobbsammenheng for eksempel. Utover det foretrekker jeg å ta de gode samtalen når jeg har et ansikt å snakke til.

Sånn er det med den saken

Av Inger Elise J. Økland
56 15 28 14 inger@av-avis.no

Frode Wikne

- Alder: 49
- Sivilstatus: Gift, et barn
- Yrke: Sykehusdirektør
- Aktuell: Nyansatt sykehusdirektør ved NKS Olaviken alderspsykiatriske sykehus. Begynte i stillingen 17. august